בית הדין של ההתאחדות הישראלית לכלבנות

תיק 05-07-2026

בפני אב בית הדין, עו"ד מנשה סלטון

העותר: המועדון הישראלי לספניאל (ע"ר 580006203) ע"י יו"ר המועדון, עו"ד אלון גלילי

- נגד -

המשיבים:

1. גב' אלה כדורי (מנהלת הכספים)

2. מר יוסי חדד (מזכיר ההתאחדות)

שניהם ע"י ב"כ עו"ד דן נובהארי

3. ההתאחדות הישראלית לכלבנות (ע"ר 580068773)

ע"י ב"כ עו"ד ענבל קידר-חיים

<u>החלטה</u>

(בבקשת המשיבים 1 ו-2 למחיקה ולסילוק העתירה על הסף)

ראשית דבר

1. לפניי בקשה שהגישו היום, 28.10.2026, המשיבים 1 ו-2, גב' אלה כדורי ומר יוסי חדד (להלן: **"המשיבים 1 ו-2"**), שכותרתה **"בקשה דחופה למחיקה וסילוק על הסף (ובקשה להארכת מועד להגשת התשובה לעתירה)"** (להלן: **"הבקשה"**). לטענת המשיבים 1 ו-2, העתירה הוגשה בהיקף של אחד-עשר עמודים, כמעט כפול מן ההיקף המותר לפי סעיף 83(ב) לתקנון ההתאחדות (להלן: **"התקנון"**), מבלי שהעותר ביקש או קיבל את היתר בית הדין לכך. על כן הם מבקשים למחוק את העתירה על הסף, לחייב את העותר בהוצאות, ולהאריך את המועד להגשת תשובתם עד להכרעה בבקשה.

2. אקדים ואומר: העתירה נמחקת, מחמת אי-עמידתה בדרישת ההיקף הקבועה בסעיף 83(ב) לתקנון ובנוהל סדרי הדין בבית הדין של ההתאחדות הישראלית לכלבנות (להלן: **"הנוהל"**). המחיקה נעשית מכוח סמכותו של בית הדין לבחון את עמידתם של כתבי הטענות בתנאי הסף שבתקנון, ואין בה הכרעה בטענות העתירה לגופן. העותר רשאי להגיש עתירה חדשה העומדת בדרישות התקנון והנוהל. הבקשה לחיוב בהוצאות נדחית, והבקשה להארכת המועד מתייתרת. להלן נימוקיי.

המסגרת הדיונית

3. ההחלטה ניתנת על ידי אב בית הדין לבדו, בהתאם לסעיף 79(א) לתקנון, בהיותה החלטה דיונית שאינה מכריעה בזכויות הצדדים לגופן, ומכוח סמכות בית הדין לקבוע את דרך הדיון לפי סעיף 85(א) לתקנון.

4. הבקשה הוגשה למזכירות בית הדין ללא תגובת העותר. לפי הנוהל, כל בקשה המוגשת במסגרת עתירה מועברת תחילה אל הצד שכנגד לקבלת תגובתו, למעט בקשה לסעד דחוף, ובקשה שתוגש ללא תגובת הצד שכנגד – תידחה. בהחלטתי מיום 20.10.2026 נדחתה על הסף בקשת העותר שהוגשה באותה דרך, ושוויון בין בעלי הדין מחייב לנהוג באותה מידה גם בבקשת המשיבים 1 ו-2. דא עקא, השאלה אם העתירה עומדת בתנאי הסף שבתקנון אינה תלויה בבקשת מי מן הצדדים. מדובר בתנאי שבית הדין מצווה לבחון מיוזמתו, ושעמידה בו היא תנאי לרישום העתירה ולבירורה. הפגם גלוי על פני העתירה ואינו מצריך בירור עובדתי כלשהו. משכך, הבקשה שימשה רק להביא את הפגם לידיעת בית הדין, והמחיקה נעשית ביוזמת בית הדין ומכוח סמכותו. ממילא, ככל שהבקשה כוללת עתירות לסעדים שמעבר לכך – ובכלל זה הוצאות – אין היא יכולה לזכות בהם.

5. ער אני לכך שהעותר לא נשמע בטרם מתן ההחלטה. ואולם, הפגם הוא אובייקטיבי וניכר מעיון בעתירה עצמה – מספר עמודיה; המחיקה אינה מכריעה בטענות העותר לגופן ואינה סוגרת בפניו את הדלת; זאת ועוד, המועד להגשת תשובות המשיבים לעתירה חל מחר, 29.10.2026, והמתנה לתגובת העותר הייתה מחייבת ארכה נוספת, בניגוד למגבלת הזמן שבסעיף 92 לתקנון.

ההוראות הרלוונטיות

6. סעיף 83(ב) לתקנון קובע: "**כל כתב טענות אשר יוגש לביה"ד ע"י מי מהצדדים המתדיינים – לרבות עתירה, תגובה לעתירה, תשובה לתגובה וכל בקשה מכל סוג שהוא – לא ישתרע על פני יותר מ-6 עמודים (לא כולל נספחים), אלא אם התיר ביה"ד הגשתו בהיקף נרחב יותר**".

7. הנוהל, בפרק "**נוהל הכנת כתב העתירה**", חוזר על הדרישה ומבהיר את תוצאת אי-העמידה בה: "**על מנת שהעתירה תתקבל לרישום במזכירות, עליה לעמוד בתנאים הבאים, אחרת תדחה על הסף: 1. מגבלת עמודים: גוף כתב הטענות לא יעלה על 6 עמודים אלא אם התקבל אישור מפורש מראש מבית הדין (סעיף 83ב)**".

8. מגבלת ההיקף אינה עניין טכני גרידא. בית הדין של ההתאחדות הוא ערכאה יחידה, הפטורה מסדרי הדין ונדרשת לפעול "**בדרך הנראית לו לקיום דיון יעיל**" (סעיף 85(א) לתקנון), ומחויבת ליתן פסק דין לא יאוחר מארבעה חודשים ממועד הגשת כתב התביעה (סעיף 92 לתקנון). מגבלת ההיקף נועדה לאפשר לבית הדין ולבעלי הדין להתמקד בעיקר ולברר את המחלוקת בתוך מסגרת הזמן הקצרה שקבע התקנון. הנוהל מורה לבעלי הדין במפורש להתמקד "**בעיקר ובעובדות**". המגבלה חלה על כל בעלי הדין במידה שווה, ובית הדין הבהיר למשיבים 1 ו-2 בהחלטתו מיום 29.09.2026 (סעיף 14) כי גם בקשה מטעמם, ככל שתוגש, כפופה להיקף הקבוע בסעיף 83(ב) לתקנון.

מן הכלל אל הפרט

9. העתירה משתרעת על פני אחד-עשר עמודים, שלא כולל תוכן העניינים והנספח – כמעט כפול מן ההיקף המותר. גם אם לא יובא בחשבון העמוד הראשון, הכולל את כותרת העתירה ואת **"ההזמנה לדין"**, חורג גוף העתירה במידה ניכרת משׁשׁת העמודים שהתיר התקנון.

10. העותר לא ביקש את היתר בית הדין להגשת העתירה בהיקף נרחב יותר – לא מראש ולא בדיעבד – ולא הציג כל טעם לחריגה. אין מדובר בהיסח דעת. העותר עצמו כתב בסעיף 67 לעתירה כי **"כתב טענות זה מתקרב לגודלו המקסימלי וקצרה היריעה מלהמשיך ולפרט את החקיקה הרלוונטית"**. העותר היה מודע אפוא לקיומה של מגבלת היקף, ובכל זאת הגיש עתירה שהיקפה כמעט כפול ממנה. העותר מיוצג בידי יו"ר המועדון, שהוא עורך דין במקצועו, ותשומת לב הצדדים הופנתה לתקנון ולנוהל כבר בהחלטתי מיום 30.07.2026 (סעיף 9), שבה אף הורתה המזכירות להעביר להם העתק מן הנוהל.

11. אין בכך שהעתירה נרשמה במזכירות, שניתנה בה ההחלטה מיום 30.07.2026 בדבר הגשת כתבי תשובה, ושבהחלטת בית הדין מיום 29.09.2026 (סעיף 13) צוין היקפה של העתירה, כדי להכשיר את הפגם. התקנון והנוהל דורשים היתר מפורש של בית הדין, שניתן מראש ועל יסוד בקשה. היתר כזה לא התבקש ולא ניתן. בית הדין לא נדרש בשלבים הקודמים לשאלת עמידתה של העתירה בסעיף 83(ב) לתקנון, ואזכור היקפה בהחלטה מיום 29.09.2026 נעשה לצורך הערכת משך הארכה שהתבקשה בלבד. כמו כן, המשיבים 1 ו-2 העלו את הטענה בטרם הגישו את תשובתם לעתירה, ולא ניתן לומר כי ויתרו עליה.

12. החריגה אף אינה שולית. העתירה פורשת, מעבר לטענות בדבר חריגה מסמכות, דיון נרחב בדיני לשון הרע, הגנת הפרטיות, דיני הנזיקין, דיני העבודה ודיני המחשבים. בכך היא ממחישה את התכלית שביסוד מגבלת ההיקף: חידוד המחלוקת, מיקוד הטענות בעיקר, והבטחת בירור יעיל בתוך מסגרת הזמן שקבע התקנון.

התוצאה – מחיקה ולא דחייה

13. הנוהל קובע כי עתירה שאינה עומדת בתנאים האמורים **"תדחה על הסף"**. בנסיבות העניין מצאתי כי הסעד המתאים הוא מחיקת העתירה, ולא דחייתה. מדובר בפגם צורני, הניתן לתיקון, שאינו נוגע לטענות העתירה לגופן. מחיקת העתירה משיבה את הצדדים למצב שבו היו נתונים אילו נבחנה העתירה כראוי בשלב הרישום, ואינה מכריעה בזכויות העותר. דחיית העתירה, לעומת זאת, הייתה עלולה להתפרש כהכרעה בטענות לגופן, והייתה חורגת מן הנדרש.

14. שקלתי אם להסתפק בהוראה לעותר להגיש עתירה מתוקנת במסגרת ההליך הקיים. לא מצאתי לעשות כן. התקנון והנוהל מתנים את רישום העתירה בעמידה בדרישת ההיקף, ופתיחת הליך חדש, על יסוד כתב עתירה העומד בדרישות, תאפשר לקבוע מסגרת דיונית ברורה ולוח זמנים חדש להגשת התשובות, בהתאם לסעיף 92 לתקנון.

15. עם זאת, אין מקום שהמחיקה, שעילתה צורנית, תטיל על העותר נטל כספי נוסף. לפיכך, ובהתאם לסמכות בית הדין לפי סעיף 91(יב) לתקנון להורות על השבת אגרה מקום שנסיבות העניין מצדיקות זאת, ככל שהעותר יגיש בתוך 30 ימים מיום המצאת החלטה זו עתירה חדשה באותו עניין, העומדת בדרישות התקנון והנוהל, תיזקף האגרה ששולמה בהליך זה על חשבון האגרה בעתירה החדשה. לא תוגש עתירה כאמור במועד – לא תושב האגרה.

הבקשה לחיוב בהוצאות

16. הבקשה לחייב את העותר בהוצאות נדחית. סעיף 91 לתקנון, המונה את סמכויות בית הדין, אינו כולל סמכות לפסוק הוצאות. מבלי לקבוע מסמרות בשאלה אם קיימת לבית הדין סמכות כאמור ממקור אחר, ממילא לא מצאתי הצדקה לכך בנסיבות העניין: הבקשה הוגשה ללא תגובת העותר, בניגוד לנוהל, והמחיקה נעשית ביוזמת בית הדין. אין צו להוצאות.

הבקשה להארכת המועד

17. משנמחקה העתירה, מתייתרת הבקשה להארכת המועד להגשת תשובת המשיבים 1 ו-2. כל המועדים שנקבעו בהליך זה, ובכלל זה המועד להגשת תשובות המשיבים לעתירה, מבוטלים.

הערות לקראת הגשה חוזרת

18. מעבר לנדרש, ומבלי לקבוע מסמרות בשאלה כלשהי, ככל שהעותר יבחר להגיש עתירה חדשה, יטיב לעשות אם ישים לב לעניינים הבאים:

א. ההליך בפני בית הדין הוא עתירה, ולא תביעה אזרחית. הצדדים שכנגד הם **"המשיבים"** ולא **"הנתבעים"**, ואין מקום ל**"הזמנה לדין"**, ל**"כתב הגנה"** או להפניה לתקנות סדר הדין האזרחי, שבית הדין פטור מהן (סעיף 85(א) לתקנון).

ב. עליו להבהיר את מקור סמכותו של בית הדין לפי סעיף 81 לתקנון, את מעמדו של העותר ואת האינטרס שלו עצמו בסעדים המבוקשים, להבדיל מעניינם של צדדים שלישיים שאינם צד להליך.

ג. עליו לנסח את הסעדים המבוקשים באופן ממוקד, בגדרי הסמכויות המנויות בסעיף 91 לתקנון, כלפי מי שצורפו כצד להליך, ולשקול אם הטענות הנזיקיות שבעתירה נמצאות בתחום סמכותו של בית הדין.

ד. סעד זמני, ככל שיתבקש, יש לבקש בבקשה נפרדת ומנומקת, ולא במסגרת רשימת הסעדים שבעתירה.

ה. עליו לפרט את הפניות שנעשו לגורמים המוסמכים בהתאחדות, ובכלל זה לגוף המבקר, בטרם הפנייה לבית הדין, שכן הנוהל מבהיר כי **"הפנייה לבית הדין היא צעד אחרון"**.

ו. עליו לעמוד בהיקף של ששה עמודים לכל היותר, ולחלופין להגיש מראש בקשה מנומקת להיתר להגשת העתירה בהיקף נרחב יותר.

לסיכום

19. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

א. העתירה נמחקת, מחמת אי-עמידתה בסעיף 83(ב) לתקנון ובנוהל. אין במחיקה הכרעה בטענות העתירה לגופן.

ב. העותר רשאי להגיש עתירה חדשה העומדת בדרישות התקנון והנוהל. הוגשה עתירה כאמור באותו עניין בתוך 30 ימים מיום המצאת החלטה זו, תיזקף האגרה ששולמה בהליך זה על חשבון האגרה בעתירה החדשה.

ג. **הבקשה לחיוב העותר בהוצאות נדחית. אין צו להוצאות.**

ד. **הבקשה להארכת המועד להגשת התשובה מתייתרת, וכל המועדים שנקבעו בהליך זה מבוטלים.**

20. המזכירות תמציא החלטה זו לבעלי הדין ולבאי כוחם.

ניתנה היום, י"ז בחשוון תשפ"ז (28.10.2026), בהעדר הצדדים.

_____

מנשה סלטון , עו"ד

אב בית הדין, ההי"ל